Suojeluskuntalainen

Sunnuntaina 26 toukokuuta 1918

N:o 10 | Lehti jaetaan ilmaiseksi joka sunnuntaiksi asiamiesten kautta | Toimittaja: Otto Karnisalo

Kolminaisuudenpäivänä.

Jos ihminen ei uudesti synny, ei hän woi nähdä Jumalan waltakuntaa. — — Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Joh. 3: 3, 6.

Monelta taholta odotetaan nyt uutta syntymistä. Ymmärretään, että jollei ihmiskunta perinpohjin muutu, ei ommen tilaa saawuteta. Anarkistitieteilijät uneksiwat, että kun saadaan pois koko nykyinen pakkoluontoinen yhteiskuntajärjestys, pääsee ihmisen hywä luonto esiintymään, ja muuttuwat olot itsestään kaikkia tyydyttäwälle kannalle yhinomaan keskinäisten sopimusten nojalla. On sosialistihaaweilijoita, jotka arwelewat ihmiskunnan uudestisyntywän, kun saadaan kateuden ja itsekkyyden synnä olewa yksityisomistus poistetuksi. On wakawia walistusmiehiä, jotka luulewat paheiden häwiäwän siwistyksen kaswaessa.

Todellisuus on jo ennättänyt kumota kaikki tällaiset harhaluulot. Kyllä itäinen naapurimme on koettanut poistaa entiset pakkolaitokset, mutta eiwät ihmiset wain näytä uuden syntymisen oireita. Yksityisomistuksen poistamisen waatijat näkywät olewan niin herkkiä hankkimaan itselleen yksityisomaisuutta, etteiwät mitkään towerien yhteiset rahastot ota menestyäkseen heidän hoidossaan, waan osoittawat huomattawaa taipumusta jolua hoitajain yksityisiin taskuihin. Surkeasti owat walistusmiehetkin pettyneet. Siwistyksen kaswamisesta huolimatta owat rikollisuuden ja raakuuden ilmiöt koko maailmassa arweluttawasti lisääntyneet.

Parempaa uutta syntymistä tarwitaan. Jumalan waltakunta tuo uusia woimia maailmaan. On asetuttawa tuon waltakunnan alaisiksi. Mutta se on korkeampi elämäpiiri ja edellyttää sekin uutta syntymistä. Alemmasta elämästä syntyy wain alempaa elämää, madosta wain mato, kalasta kala, lihasta, luonnollisesta ihmisestä wain liha, luonnollinen ihminen. Jumalan waltakunta on Hengen elämäpiiriä ja edellyttää siis syntymistä Hengestä. Ihmisessä on, hänen lihaelämästään huolimatta, korkeamman elämän liitekohta. Hänen olemuksessaan on myöskin jotain Jumalasta. Hän woi syntyä Hengestä. Hän ei woi itse istuttaa itseensä korkeampaa elämää, mutta jos hän liittyy Jeesukseen, tulee häneen Jumalan Henki, ja tämä synnyttää hänet uudestaan wuodattamalla häneen uusia elämänwoimia, jotka eiwät ole alhaalta. Näitten waikutuksesta yksilö kirkastuu. Kirkastettujen yksilöjen kautta kirkastuu myös yhteiskunta, ja lopulta koko luomakunta. Kun nim. poistuwat rappeutumisen jäljet maan herrasta, poistuwat ne myöskin hänen hallitsemastaan talosta.

Kansa joka ei ymmärtänyt aikaansa.

Toinen suurista uskonpuhdistajista, Kalwin, oli ranskalainen. Oli aika, jolloin jo neljäsosa tästä kansasta oli asettunut uuden, wapauttawan liikkeen puolelle. Mutta heti alussa syntyi werisiä wainoja ewankelisia wastaan. Näitten waikutuksesta näitten joukot tuon tuostakin huomattawasti wäheniwät, mutta sitä enemmän oli kuntoa jääneissä. He muodostiwat koko kansan parhaimmiston, niin että wastustajainkin oli pidettäwä heitä arwossa. Suuresta Ranskasta olisi woinut tulla wapausliikkeen warsinainen tuki Europassa, mutta niin ei käynyt.

Jesuitain ja muitten kiihkokatolisten waikutus johti Pärttylinyön werilöylyyn w. 1572. Kymmeniintuhansiin nousi surmattujen ewankelisten, eli n. s. hugenottien luku, joukossa yhteiskunnan kukkuloilla olewia henkilöitä. Ranskan historia ei tiedä kertoa muusta tähän werrattawasta kauheudesta, kuin siitä mikä tapahtui suuressa wallankumouksessa hirmuhallituksen aikana noin 200 wuotta myöhemmin.

Itse liike ei tällä kukistunut. Päinwastoin oli hugenoteille kuusitoista wuotta tämän jälkeen annettawa täydet kansalaisoikeudet ja monet muut edut. Heidän ahkeruutensa ja yritteliäisyytensä tuli oikein sananparreksi, ja heidän keskuudessansa sai wapaus tyyssijan, josta se lewisi yhä laajemmille aloille kahlehditussa maassa. Noin miespolwen ajan kesti rauhaa. Mutta sitten alkoiwat taas wainot. Miesluwul-

taan seurakunnat kyllä sen johdosta supistuiwat, mutta siitä parempia kansalaisia sen jäsenistä painon alla kehittyi. Muuan waltion johtomiehistä tunnustikin suoraan, ettei hänellä ollut mitään walittamista pienestä laumaparasta, waikkakin se mielellään ruokki itseään huonolla ruoholla.

Tuliwat sitten Ludwig XIV:n surkean kuuluisat ajat. Tälle itsewaltiuden silmittömimmälle kehittäjälle oli hugenottien seurakunnissa wiihtywä wapauden henki ainaisena silmätikkuna. Oli sitä paitsi sietämätöntä, että hänen waltakunnassaan oli alamaisia, jotka tohtiwat uskoa toisin kuin hän. Että protestantteja oli n. kaksi miljoonaa, että nämä wakawan kapinan aikana oliwat pysyneet kuninkaalle uskollisina, että oliwat peranneet suuria eräimaita wiljelyksellä ja olleet kansalaiskunnon malleja, kaikki tämä ei painanut mitään. Parikymmentä wuotta tyytyi kuningas heidän toimintansa waikeuttamiseen sulkemalla heidän kirkkojaan ja koulujaan, jotka wiimemainitut oliwat katolistenkin koulujen malleina, ja houkutteluihin. Mutta kun tämmöiset toimenpiteet eiwät auttaneet, waan johtiwat siihen, että hugenotit joukottain siirtyiwät pois maasta, turwauduttiin häikäilemättömimpiin keinoihin. Pantiin toimeen kuuluisat „rakuunawainot". Sotawäkeä majoitettiin protestanttien koteihin kaikin tawoin kiusaamaan heitä. Ranska oli kuin metsästysmaa, hirsipuita joka tien warrella, laiwasto täynnä airoihin kahlehdittuja hurskaita wankeja, jotka todistiwat ja kärsiwät. Lopulta peruutettiin kokonaan ennen myönnetyt oikeudet w. 1685.

Ei liene koskaan maassa tehty sen tulewaisuudelle tuhoisampaa päätöstä kuin tämä. Wangitsemisen uhalla oli maasta muuttaminen kielletty, mutta siitä huolimatta siirtyi edelleen satojatuhansia semminkin Alankomaihin ja Saksaan, wieden mukanaan naapurimaihin wakawat tapansa, rohkeutensa, ahkeruutensa ja älykäisyytensä. Yksin katolisissakin maissa kaswoi wiha kuningasta ja Ranskaa wastaan. Paawikaan ei säästänyt nuhteitaan. Ranskan kansa menetti waliojoukkonsa, ja sen kirkko tungettiin takaisin keskiaikaan. Maa täyttyi mielistelijöistä, kansa hölmistyi ja tympästyi henkisille waikutuksille.

Mutta tuo kansa ei asettunut ainoastansa warsinaisia protestantteja wastaan. Sen katolisenkin kirkon piirissä syntyi sywälle tähtääwiä liikkeitä, joitten kannattajina oliwat kirkon rehellisimmät ja siwistyneimmät miehet, muitten muassa matemaattinen nero ja ajattelija Blaise Pascal ja kuninkaallisen prinssin opettaja Fenelon. Nämäkin totuuden äänet oliwat tukahutettawat. Wankilat ja karkoittamiset, kirjojen polttamiset y. m. senweroiset keinot oliwat tässäkin waltiollisen turwallisuuden wälineinä.

Ranskan kansa ei aikaansa ymmärtänyt. Siitä olisi woinut tulla paljon, mutta siitä tuli henkisesti ja ruumiillisesti kuolewa kansa. Jo ennen sotaa oli tuossa maassa syntyneitten luku pienempi kuin kuolleitten. Mitä onkaan tapahtuwa sitten, kun sen weri maailmansodassa on juossut kuiwiin! Kuka tietää miten paljon siitä teknillisestä kekseliäisyydestä, joka lopultakin näkyy tuottawan Saksalle woiton, on peräisin siitä älykkäisyydestä, minkä Ranskan karkoittamat hugenotit aikanaan toiwat mukanaan? Woi sitä kansaa, joka ei aikaansa ymmärrä! Wielä wuosisatojen takaa tulee sille rangaistus, sillä wanhurskauden lakeja ei woi yksilö eikä kansa kostotta polkea.

Ei toki!

Olin eräänä päiwänä julkisessa paikassa todistamassa seuraawaa äänekästä wuoropuhelua kahden herran kesken, joista toinen oli yliopistosiwistystä saanut.

„Mitä ne wangitsewat niitä huligaaneja tämmöisenä kalliina aikana elätettäwiksi, ampuisiwat ne, ei niistä kuitenkaan mitään tule", arwelee toinen heistä.

Se oli kuin sytykettä toiselle: „Niin, tänäänkin toiwat niitä parikymmentä". Ja wieläkin lisätyllä äänenpainolla hän jatkaa: „Ja sitten wielä saarnataan, että heitä pitäisi rakastaa. Se olisi rakkautta, kun heidät ammuttaisiin."

Wai niin — ettäkö meidänkin puolellamme noin wain ruwettaisiin omankädenoikeutta harjoittamaan ja wihollisia tappamaan ruokawarojemme säästämiseksi. Ei toki! Eiwätkö herrat tiedä, että siwistysmaissa sotatilankin aikana ihmisiä ensin tutkitaan? Kyllä kuolemantuomiot tulewat kohtaamaan niitä, jotka lain mukaan owat sen ansainneet, mutta kaikki aikanaan. Ei tässä niinkään raakalaismaaksi antauduta.

Eiwätkä nuo miehet enää olleet poikawiikareita. Niin teki kohtaus minuun ikäwän waikutuksen, että poistuin koko huoneesta walmiina itkemään raadeltawan Suomi-paran kohtaloa. Jos tällaiset herrat olisiwat eläneet huligaanien oloissa, niin ne olisiwat samallaisia kuin hekin.

„Suojeluskuntalaisen" numerot muodostawat sarjan, jonka takia olisi toiwottawaa, että hankitaan kaikki numerot.

Sortawalassa 1918
Suomen Kirkon Sijälähetysseuran Kirjapaino.